

Otvor oči

Otvor oči

Chcem sa ti prihovoriť krátkou básňou,
ktorú som písala s veľkou vášňou,
pre mňa je príliš vážnou,
pre iných možno zvláštnou.

Čo si myslíš o tom, že peniaze sú priorita?
Čo si myslíš o tom, že stratila sa lojalita?

Chýbajú nám vedomosti,
taktiež trochu zdvorilosti,
pozri sa do minulosti,
všetko to má súvislosti.

Z peňazí sme úplne zošaleli,
toto nám rodičia nevraveli,
až keď sme z hniezda vyleteli,
o čo ide sme sa dozvedeli.

Prečo pozeráme televízne noviny?

Prečo sa pozeráme na vraždy a zločiny?

Nad tým, čo sa deje krútime hlavami,
no pritom nepohneme ani prstami,
obklopení sme klamstvami,
stávame sa vlastnými väzňami.

Veríme tomu, čo nám povedia,
už dávno to nie sú naši priatelia,
medzi sebou neustále súperia,
sme krajina plná trápenia.

Ako to môžeš všetko počúvať a nič nerobiť?
Ako sa nebáť, že naše rodiny nebudú živiť?

Ak nechceš skončiť ako v mori vrak,
nenechaj to všetko iba tak,
len musíš zvládnuť ten tlak,
inak ťa prejdu rýchlo ako vlak.

Nechci žiť iba v bohatstve,
skús radšej v srdečnom bratstve,
nemôžeš utopiť sa v zúfalstve,

krič na verejnom priestranstve.

Budem šťastná keď budem sama sebou?

Budem voľná ako vták lietajúci oblohou?

Ja sa nebojím nahlas vyjadriť,

slušných ľudí si je treba ctiť,

pokazené stroje opraviť

a naše deti budú lepšie žiť.